

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOV, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 for., pe șase luni 6 for., pe trei luni 3 for.

România și strălătațe:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmoud 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Publicarea în tranșe nu se primește — Manuscrisul nu se returnează.

ANULU L.

Nr. 255

Joi, 19 Noemvre (1 Decemvre).

1887.

Brașov, 18 Noemvre 1887.

Abia au răsunat cuvintele ce le-a pronunțat ministrul de externe contele Kalnoky în delegațiunii asigurându că situațiunea generală europeană este ați mai favorabilă păcii ca ori și când în anii din urmă; abia s'a uscat negrele cu care au fost scriși articolii foilor din Viena și din Pesta spre mărirea și înălțarea politice de pace a contelui Kalnoky: și etă că se și schimbă sceneria și în fond își arată din nou dinții figura înspăimântătoare a rășboiului.

Precum am arătat și în numărul dela 17 (29) Noemvre alu „Gazetei“, discursul tronului, prin care s'a deschis parlamentul germanu, a făcutu se se s'gduie cumplitu încrederea într'unu rezultat favorabilu alu stăruințelor pentru susținerea păcii. Pasagiulu din mesagiu privitoru la politica esteriă accentuează pericolu ce vine din partea acelor popore, care au „inclinatiunea necreștină“ de a năvali asupra vecinilor.

Nu este greu de găcitu, care potu fi aceste popore cu „inclinări necreștinesci“, când în același mesagiu se vorbece de silintele ce și le dă guvernulu împăratului germanu ca se delătore pericolu unui rășboiu prin „tractate“ și prin „alianțe“; este înțelesă aci alianța cu Austro-Ungaria și cu Italia, er sub cei cu inclinările rășboinice nu sunt alții înțelesi decât Francezii și Rușii.

Imprejurarea, că mesagiulu tronului germanu a fostu cetitu câteva zile după visita țarului în Berlin și că cu tôte acestea nu se face nici o amintire într'insulu despre această vizită, a deșteptat ingrijirile cele mai mari, și temerile de unu apropiat rășboiu s'au exprimat de unele foi oficiose germane, ca „Post“, „National-Zeitung“ și altele. Nu puțin a contribuitu la deșteptarea temerilor de rășboiu și vestea despre numirea generalului Gurco ca comandantulu supremu alu armatei rusesce, precum și rășboinicul s'eu toastu țirutu în șeptemăna trecută în Varșovia.

După scirile sosite din Petersburg, nici în cercurile politice de acolo n'a produsu o impresiune favorabilă faptulu ignorării totale a visitei țarului în mesagiulu împăratului Wilhelm. Cele mai multe foi contestă mesagiulu germanu orecum caracterulu pacnicu și deduc, că acesta dovedesce, cum că Germania nu mai pôte spera din partea Rusiei nici o concesiune. Peste totu, tonulu foilor rusesce este neamicalu, der moderat în urma instrucțiunilor ce le-au primitu, de a nu se folosi de unu limbagiu violentu, ba chiar de a tălmăci în sensu pacnicu discursulu tronului, precum și factu țiarele cele mai aprôpe de guvernulu rusescu.

Principele Bismark pôte se se cređa amenințat de vecinii în alu căroru „simțu creștinescu“ dubiteză, der ni se pare că în casulu de față a voit mai multu se țină în încordare lumea politică și se strice buna dispozițiă a aderențelor politice contelui Kalnoky, zugrăvindu pe părete pericolulu rășboiului.

Desamăgirea ce a produs'o în Viena prin această este cu atât mai mare, cu câtu în același mesagiu se atingă raporturile comerciale dintre Germania și Austro-Ungaria, fără a se da vre-o speranță pentru o favorabilă soluțiune a lor.

În ce privesce destăinuirile publicate de „Kölnische Zeitung“ asupra convorbirei dintre țarulu și Bismark, fôia rusă „Grajdanin“ din Petersburg declară totu lucrulu de o amăgire și de unu visu germanu, și susține că nu este cu nimic doveditu, că Bismark a luminat pe țarulu asupra intrigei ce s'ar fi țesutu contra lui și că l'ar fi și convinsu despre această. Foile or-

leaniste încă declară destăinuirile foilor germane de curate nășcoiri.

Unu limbagiu multu mai rezervat observă diarulu „Nord“ din Bruxela, care e organulu ministrului rusescu de externe. Cu tôte astea, ori câtă silință s'ar pune d'a se tălmăci lucrurile mai favorabilu păcii, nu se pôte nega că în politica cea mare domnesce ați nesiguranță. Nu mai scie nimeni, de ce se se țină, nu scie siguru care este amiculu și care este contrarul, nu pôte prevedē ce va mai aduce ziua de mâne.

Cronica politică.

Foile autorizate ale guvernului rusescu, ca „Journal de St. Petersburg“ și „Nord“ din Bruxela, judecând mai moderat discursulu tronului germanu, țică că e posibilu se se restabilească *vechiulu raportu între Rusia și Germania*. E întrebarea însă, că ce prețu ceru cei din Petersburg pentru această apropiare? Foile unguresce se temu se nu fiă acestu prețu înstreinarea Germaniei de cătră Austro-Ungaria, ori vr'o concesiune care se lovescă în interesele vre-unuia dintre aliați. Unele foi vedu deja *obiectulu compensațiunei în Bulgaria*, prin care s'ar restabili pactulu dintre Germania și Rusia. „Times“ e informatu, că principele Bismark va propune puterilor se adreseze o notă colectivă prințului Ferdinand alu Bulgariei provocându-lu se abdică la tronu. „Pester Lloyd“ țică că decă acesta va fi adevăratu, Austro-Ungaria nu s'ar putē alătura la o asemenea acțiune. Acesta s'a pututu vedē din desbaterile delegațiunilor și din declarațiunile ministrului de externe Kalnoky.

Împăratulu Germaniei, primindu în audiență presidiulu Reichstagului, își exprimă cătră elu părerea sa de rău, că n'a pututu deschide în persoană Reichstagulu și se citescă discursulu tronului, mai alesu pentru pasagiulu din urmă alu acestuia, ca se spună lumii, că *elū voesce pacea, der că Germania e deplină înarmată, ca se întem-pine eventualele atacuri*. Împăratulu vorbindu despre situațiunea politică generală, își exprimă părerea de rău asupra retragerii lui Grévy.

„Pol. Kor.“ e informată din Petersburg că în Berlinu nu s'a stabilitu unu programu politicu între Germania și Rusia, der pôte că s'au datu reciproc sfaturi asupra celor mai potrivite mijloce, cum se întreină pe viitoru bune raporturi cele douē imperii, după reapropierea loru îmbrucătoare în urma întelnirei din Berlinu.

„Kreuzzeitung“ din Berlinu desminte cu hotărîre scirea, că Germania ar fi intrat în tratări secrete cu Belgia și cu Olanda pentru ca se facă și pe aceste state a se alătura la *alianța triplă*.

După cum comunică o telegramă din Varșovia, în curându se voru ține conferințe panslaviste în Petersburg și în Chiev. Unu programu pentru aceste conferințe nu s'a stabilitu, der ilu va forma terenulu linguisticu.

Planulu se pare a fi, desvoltarea idiomului și literaturii acelora dintre poporele slave care au rămasu înderēt în privința culturală și a le asimila în grupe spre a le câștiga apoi pentru limba rusă. Spre acestu scopu se recomandă absorbirea Slovacilor prin elementulu croat și a Slovenilor prin elementulu serbo-croatu. Limba polonă și cehă se consideră ca fôrte desvoltate și trainice. Credința generală e, că trebuie se se facă *unitatea linguistică a poporelor slave* și se se recunoscă caracterulu slavu universalu alu limbei ruse. La această lucrare va contribui la timpulu potrivit și puterea de atracțiune și de asimilare a ortodoxismului.

Unu act de trădare.

O telegramă din Parisu comunică, că doi martori au făcutu, înainte comisiunei de anchetă în scandalosa afacere Caffarel-d'Andlau-Limouzin-Wilson, în importanta declarațiune, că prin mijlocirea unui ofțeru superioru, pe care l'a plătitu ea pentru acesta, d-na Limouzin a fostu față la esperiențele de dare la semn făcute cu pușca francesă de repetițiă Lebel, care e celū mai bunu sistem, și și-a procurat o țevă și cartușe din această armă, pe cari le-a trimis la Berlinu, prin Austria, cu unu conductoru dela trenulu Express-Orient. Asemenea, totu prin mijlocirea domnei Limouzin, unu desenatoru alu casei Krupp a căpătat o funcțiă într'o fabrică a Statului în Franța, de unde a fostu apoi expulsat pe temelulu legei contra spionajului.

SCIRILE ȚILEI.

„Ellenzek“ aduce interesante date cu privire la *șevșirea alegerei de deputat* din cerculu electoralu alu Iclandului din Șecume. Candidați erau: Bartha Miklos din opozițiă și dr. Heltai Ferencz ca guvernamentalu. Bartha a umblat din satu în satu, a ținut vorbiri și se credea în dreptu a conta la reușită și prin imprejurarea, că e născut în părțile acelea, unde are numeroși amici, consăngeni și binevoitori; Heltai din contră: nici o vorbire nimenuia n'a ținut, nimenea nu l'a cunoscut, n'a scut cine e și de unde a venit. Ba elu nici candidatu n'a fostu, președintele comitetului centralu executiv alu partidei liberale a declarat espresu, că Heltai nu e candidatul ei, totu așa a făcutu și președintele partidei liberale a comitatului Odeherheu. Cu tôte acestea la alegere elu a obținut mai bine de 600 voturi. A plecatu în țilele din urmă cu lautaru din 3 sate promițendu-le câte 50 fl. de țu, a mersu cu ei din satu în satu, a adunat poporul pe la cărcime, mănecare și beutari din grosu, a promis la mai multe comune anumite sume de banu pentru biserică și școle, fără că se dea însă nimic; în o comună s'au împărțit 800 fl., cumpărându se votulu cu 10 fl., în alte 3 comune câte 400 fl., în altă comună 780 fl. Pentru Homorodu a înțelesu „Ellenzek“ că s'au împărțit 6000 fl. A mai fostu sprijinitu Heltai de Episcopulu Domokos și de consilierulu ministerialu Bedo, care în o scrisore a s'a adresat preoților unitari mișise — după cum se exprimă „Ellenzek“ — când a țis că Heltai ar fi membru alu academiei de sciințe unguresce. Astfelu s'a șevșit alegerea lui Heltai.

Cetim în „Familia“: Ilustritatea Sa Michailu Pavelu, episcopulu dieceei aradane, erășu a dăruit pentru fondulu de vestminte alu internatului de băeți romani din Oradea mare 20 de buți de vinu holodanu. Demnul prelatu mai dăruise pentru acestu fond 200 de buți de vinu.

D-lu Petru Spanu, Moțu din Lupșu, trecut în 14 (26) Noemvre la facultatea filosofică a universității din Iena doctoratulu, obținendu nota *cum laude*. Tesa scripturistica, pe basa căreia fu admisu la examenulu oralu, este din țeremulu pedagogicu și portă titlulu: *Die Fortbildung der Pädagogik Herbarts durch Ziller*. Adresăm căldurose felicitări ținerulu doctoru.

Martu în 6 Decemvre nou va concerta în sala dela Nr. 1 renumita violonistă Arma Sennkrah cu concursulu pianistei Emma Grosskurth. Arma Sennkrah este artistă a curții regale din Sacsonia și după cum suntem informati, una dintre cele dințiau virtuose pe violină. Atragem atențiunea iubitorilor de adevărată artă asupra acestui interesant concertu.

În Beiușu era se fiă ingropată de viă o bătrână de 72 de ani. Femeia era deja aședată în cosciugu și familia se gâtea s'o ingrope. Mediculu de cercu însă nu permise s'o ingrope, deorece i se părū că are de a face cu unu casu de môrte aparentă. După tôte silințele ce și le-a datu a isbitu d'a o readuce la viață. Der de-a mediculu ar fi fostu mai puținu conscientiosu? Șermana femeia ar fi murit de cea mai grozavă môrte!

Sinodul tractului protopopescu gr. cat. alu Clușului.

Clușiu, 27 Noembrie 1887.

Domnule Redactor! Sinodul protopopescu gr. cat. alu Clușului, ținut în 16 Noembrie 1887, a desbătut mai multe obiecte de interes public. Intre acestea au fost desbaterea mijloacelor pentru stărpirea concubinilor. Este cunoscut că sub regimul actualu acestu rău social, care rōde la rădăcina materială și morala a poporului, s'au înmulțit ca nicicând sub alte regime. Sinodul a decis că preoții în toate Duminecile și sârbătorile să catichiseze poporul în biserică și cu totă ocaziunea arătându multe rele ce-i vinu din aceste însoțiri rușinoșe pentru omenime. Nefolosindu acesta se se scrie și arete cu nume concubinilor ofițierilor civile prin protopopulu tractului.

Altu obiectu a fost să s'au alesu asesori la forulu protopopescu disciplinaru și criminalu, apoi la forulu matrimonialu de I-a Instanță. Aceștia toți se voru propune Prea Veneratului Ordinariatu Metropolitanu spre întărire.

Obiectu momentosu a fost și desbaterea cumpărării unui regală pre sema fondului culturalu alu tractului.

Este sciut, că tractulu acesta are realități în prețu de peste 3500 fl. v. a., din cari se dau ajutoare însemnate la mai multe școle române din tractu. Multe din aceste școli singuru acestui fondu au de a-și mulțami existența lor.

Fiindu că acum există și la noi Români cărți populare, Prea Onor. Domnu protopopu tractualu a recomandat cu totă căldura preoților tractuali înființarea de societăți de lectură populare, ca poporul în seriile cele lungi de eră să nu și petreacă timpul cu alte lucruri nebrebnice.

Celu mai momentosu obiectu însă a fost: *Cestiunea adreselor epistoleloru ofițioșe*. La desbaterea acesta au luat parte mai mulți preoți. De pe fețele fiecăruia se putea citi amărăciunea cauzată prin o astfel de ordinațiune a Inaltului Ministeriu r. ung. de comunicațiune; această amărăciune s'a dovedit prin *declarațiunea solemnă că mai bine voescu a plăti din pungile lor cele misere portulu poștală, decâtu se scrie acum la bătrânele în limba maghiară*, pre care o cunoscū numai din auzite. Căci este sciut, că o mulțime de preoți români și-au făcutu studiele pre acele timpuri fericeite, când țera acesta sta și înflorea fără limba ofițioșă maghiară.

Conclusulu adus în respectulu acesta vi-lu comunicu mai la vale. Aci amintescū, că sinodulu a decisu ca ofițulu protopopescu să plătescă portulu poștalu din repartițiune pe tractu. Ofițele parohiale între sine și față cu ofițulu protopopescu să se folosescă de expresi (curieri) și numai în casuri urgente de poștă, când portulu se va plăti seu din partea privațiilor, decât epistolele-i privescū pe ei, seu din cassele bisericiloru, decât afacerile suntū puru bisericesci ori scolastice. Epistolele însă totdeuna să aibă caracteru ofițiosu.

Unu membru alu sinodului.

Etă conclusulu sinodului în cestiunea ilegali ordinațiunii privitoare la scrisorile ofițioșe ale autorităților noastre bisericesci și scolare:

Sinodulu tractului protopopescu gr. cat. alu Clușului ținut în 16 Noembrie 1887 în Clușiu cu respectu la ordinațiunea Inaltului Ministeriu r. ung. de comunicațiune numai cu ofițele poștali și privitoare la scrierea adreselor epistoleloru ofițioșe în limba maghiară:

Considerându că dreptulu, de a se folosi bisericile române de limba lor bisericescă română atât în viața

lor internă bisericescă, cât și în cea externă administrativă față cu ofițele civile ale statului l'a avut tot d'auna nevătămată și atunci, când limba ofițioșă a statului era limba latină, cunoscută mai multu numu de oficială, ba și sub celu mai greu absolutismu, când era introdusă în toate ofițele statului limba germană, ba și atunci, când națiunea română și biserica ei în provinciile de sub corōna st. Stefanu și în specie în Transilvania erau numai tolerate „*usque ad bene placitum principum*”

Considerându că biserica noastră cu ocaziunea Unirei cu biserica Romei în 1700 a pusă condițiune „*sine qua non*” păstrarea ritului, disciplinei și a tuturor usuatelor bisericești răsăritului necontrare credinței catolice și că pe baza acesta aprobă ta de împărății și domnitorii de atunci s'a primitu unirea;

Considerându că reînființându-se în 1853 Metropolia română gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, pre acesta bule Papei „*Escalesiam Christi*” de dtto VI Kalendas Decembris 1853, emanată cu învoirea Corōnei, o numesce expresu „*Provincia metropolitana graeco-catholica romaenicae nationis et linguae*”;

Considerându că îndată după Unirea Transilvaniei cu Ungaria, eleptuită contra consensului Românilor, cari compunū majoritatea acestei țeri, în 1868 dieta Ungariei prin articolul de lege XLIV a asigurat și corōna a sancționat drepturile diverselor naționalități, ce constituiesc acestu stat; considerându, că această lege asiguresc bisericiloru drepturile limbei, er legile posteriore autonomia bisericiloru din țera, — decât odată bisericile noastre române suntū autonome și decât atâtea canōne și legi sancționate și nebrogiate asiguresc dreptulu limbei române ca limbă rituală în viața internă și administrativă externă bisericescă, ordinațiunea din cestiune a Inaltului Ministeriu r. ung. de comunicațiune, cu atât mai vortosu apare anticanonica și ilegală;

Considerându că însăși motivarea introducerii limbei maghiare pe adresele epistoleloru ofițioșe, ce o face Inaltulu ministru r. ung. de comunicațiune, dicensu „*a pentru aceea e de lipsă să se scrie adresele pe epistolele ofițioșe în limba maghiară, ca să se potă controla, decât epistola conține afaceri ofițioșe ori ba, este ridiculă de nu cumva pe baza acestei motivări își va lua cufezanța a și dechide epistolele ofițioșe, pentru că din adresă ori în ce limbă va fi nu potă mirosi conținutul dinăuntru epistoleloru*”; eră de cumva acela este motivulu, că amplioații de poștă nu cunoscū limba română, acesta e unu nou gravamēn pentru noi că dintre stăția țineri cualifi cați români, fi ai unei populațiuni de 3,000,000, nu sunt primiți în ofițele poștali nici căli se ceră pentru a pute cunoscē adresele epistoleloru ofițioșe. ci aceia suntū siliți a emigra în țeri străine, er aci umplându-se ofițele statului și a a și cele poștali cu amplioații, cari nu cunoscū limba majorității locuitoriloru patriei, în contra legi espre de naționalitate.

Din toate aceste consid. rațiuni, precum și pe baza dreptății, egalității și frățietății alevrate bucinat atâte de Inaltulu regim reg. ung., care neîncetat strigă în lămea mare că principiile dreptății, egalității și frățietății nu suntū nicăiri în lume ca în Ungaria de respectate, — cu unanimitate a adus următorulu

Conclusu.

I. *Sinodulu protopopescu gr. cat. alu tractului Clușu protesteză serbătorește contra cestiunetei ordinațiunii nelegale a Inaltului Ministeriu r. ung. de comunicațiune și decide a rămâne firmu pe lângă usul seu de până acum recunoscutu prin bule papali și legi cielali, aprobate și sancționate de Corōna.*

II. *Decide să rōge pe Escelența Sa Prea Sântitulă Domnu Metropolitanu ca să binevoescă a convoca în afacerea acestu unu sinodu arhidieceșană, din sinulu căruiu să se facă pași la dieta Ungariei și în casu de lipsă și la Corōna, pentru ca Inaltulu ministru r. ung. de comunicațiune să și revōce ordinațiunea nelegală și Corōna să ne apere drepturile sancționate de densa.*

III. *Decide a acestu conclusu să se publice în toate foile române pentru ca celelalte protopopiate ale noastre încă să facă eventualu asemenea pași de legală apărare a limbei și celorlalte usanze străvechi și legiuite ale bisericești noastre române gr. cat.*

„Valahi versători de sânge”.

Sub titlu acesta revine „Ellenzek” asupra casului întâmplat mai astă-veară între nisee locuitorii unguri și români din comuna Folia, de lângă Timișoară, despre care la timpul seu și noi facurăm amintire. Este de ajunsu — și spunem, că Români, precum au comunicatū chiar diavele ungarești, au fost provocati și atacați. Este ne-rășinat în ce modulu în care este scrisu raportu ce-lă publică „Ellenzek” despre pertractarea casului, din care raportu estragemu și noi următoarele:

„Tribunalulu reg. din Timișoară a început în 24 Noembrie pertractarea contra făptuitorilor vērșarei valahie de sânge în Folia; 26 de acusați stau înaintea tribunalului, între ei se află și fostulu primaru comunalu din Folia, cari la 28 Augustu a. e., din incidentulu unei petreceri în cărciumă, au săritu asupra Ungurilor ce se aflau acolo, pe unul din ei l'au bătut de mōrte cu o sēlbătașă dobitoșescă, pe alți doi i-au rănit de mōrte. Alu patrula, Nyerges Sandor, care de asemenea petrecea în cărciumă, a luat-o la sântōșă pentru ca să se ascandă în sat, der furioși Valachi, setoși de sânge, ca și nisee animale sēlbătașe s'au luat după el.”

„Valahi au bătut clopotulu într'o usă (intr'o ureche), au adunatū întregu poporul din sat, și înarmați cu pușci, cu furci de fier și cu bâte, au asaltat casa, în alu căreia podu se refugiase persecutatulu de furia neînfrănată a persecutoriloru sēi. Elu ținū aprōpe 2 ore lupta contra canibailorū insetați de sânge, cari năvăliră în casă, și pe unul din turbații sēi dușmanī, care voi să se sue în podu, ilu impușcă.”

„La vederea sângelui furia neomenōșă a Valahilor se potență încă, aprinseră casa, traseră josu coperișulu de pe ea, aduseră paie imprejuralu casei pentru ca pe victimă s'o consume prin înfricoșată mōrte în flacări. Nefericitul omu, torturatū până la mōrte, cu pērul și cu hainele pârjolate, sări între dobitoșele sēlbătașe, der abia apucă la aeru liber și deodată 4—5 arme se sloboșiră asupra lui și Nyerges Sandor a cădutū la pământu cu patru rāni de mōrte.

„Spintecați cănele, dați locu Ungurilor, sferimați-lu în bucăți!” cu astfel de țipete năvăliră turbații asupra muribundeii victime, l'au străpunsu cu cuțite și cu furci de fier, l'au bătutū cu ciomag și cu patulu pușci, și în fine i-au pusu focu sub talpa picioareloru.”

„Pentru neîndurarea lorū dobitoșescă au statū ași înaintea tribunalului cei 26 Valahi. Suntū în etate de 18—40 ani, totū atâtea fețe inspăimântătoare, de o statură sēlbătașă. La doi-trei dintre cei mai tineri ochi li suntū lacrimători și inădușiți de plānsu stau înaintea judecătorilorū, der mai multu se uitau asupra consōților lorū acusați și, precum se vedea din privirea lorū timidă, mai multu se temeau de aceștia, decâtu de judecătorii. Cei mai mulți acusați stau înaintea tribunalului nepăsători și ore cum mormătorii; de locu nu le pare rău pentru comiterea crimei lorū dobitoșesci, se vede de pe fețele lorū, că decât arū pute, încă odată arū ucide, arū slășia cu dinții pe „cānele” de Maghiarū.”

„In lăssionările lorū acusați unul ca unul negă totul. Au fostū ce-i dreptu cu toți la bătaia, au avutū în mână și bâte ori pușci, însă pentru aceea n'au auzitū nimicu, și pentru lumea asta n'arū fi făcutū ei cuiva ceva rău. Unulu până în doi acusați, pe cari cu mare greutate i-au putut face să mărturisescă, recunoscū ce i dreptu, că au vēdūtū una și alta, s'a și întâmplatū a-ucide, der ei suntū nevinovați, nici odată în viața lorū n'au făcutū cuiva ceva rău. Pertractarea continuă.”

Amu reprodusū raportulu așa precum l'amū aflatū

FOILETONU.

Câteva noțiuni despre industria și despre însemnătatea ei*).

Discursu ținutū de prof. Ars. Vlaicu, cu ocaziunea sērbării sf. Sofii, în sala gimnaziului rom. din Brașovu.

Domnelorū și Domnilorū!

Una dintre cestiunile, cari au preocupatū, preocupă și voru preocupa spiritele bărbaților mari de statū ai celor mai diferite națiuni și în deosebī spiritele aceloră, cari au la inimă progresulu moralu și materialu alu națiunei lorū, cu unu cuvēntu fericirea ei, a fostū și trebuie să fiă industria! Acestă cestiune s'a impusū tuturor ca o necesitate dintre cele mai imperioșe, îndată ce societatea omenescă a eștū din haina de barbaria și a intratū în calea pacnică a civilizațiunii și progresului, îndată ce din viața nomadă împreunată neapēratū cu dorința de jāluire, de domnire și de sclăvia, a devenitū stabilă cu principi de sociabilitate, de egală îndreptățire și libertate, în scurtu îndată ce omul a devenitū consciu de chemarea sa ca lința cea mai perfectă. Până așī însă vedemū că numai puțin națiuni au sciutū

*) Din diferite considerațiuni prescurtate în mai multe locuri.

s'o resolve în modu mai multu seu mai puțin eficace; der totodată ceea ce trebuie să ne uimescă este, că ori unde rezolvarea ei a reușitū în parte, aflămū națiuni și state ajunse la bunăstare și înflorire pe toate terenele, ba ce este mai multu, aflămū națiuni și popore, care au devenitū stăpānitorii celorlalte rēmase încă îndērētū, fiă din vina propriă, fiă prin pedecē naturale.

Nu trebuie să căutămū multu pentru ca să aflămū nisee fapte, care într'adevērū să ne demonstreze în modulu celū mai palpabilu adevērulu acestei aserțiunii. O singură privire în viața economică a statelorū lumii vechi ne înfățișeză icōna cea mai via și mai imponentă de progresu, civilizațiune și bunăstare căștigăte prin simplulu actū alu industriei. Popore întregi, cari înă și după era creștină lānceșeau în barbaria și și mulțamiu trebuințele lorū de totū neînsemnate numai și numai din produsele naturale, — căci nesciinta și trāndăvia nu le permiteau a face altfelū — le vedemū așī ajunse la bunăstare și înflorire în decursu de câțiva secolu; ba ce e mai multu, le vedemū conducēndū cu o mână puternică și dibace, der totodată egoistă și sgārșită de cele mai multe ori, le vedemū conducēndū, dicensu, destinele într-gei omeniri. Interesele cele mai depărtate suntū considerate aprōpe totdeuna ca interese ale lorū proprii și nimicu nu se potē face fără de ele. Ori-ce mișcare, ori-ce acțiune trebuie să se facă prin ele și pentru ele, cu unu cuvēntu,

le vedemū secerāndū de unde n'au sēmēnatū, și acesta sub cuvēntu, că în societate interesele individuale suntū strinsu legate de interesele generale și în această condițiune cea mai mare responsabilitate cade asupra celor mai înaintați în cultură și civilizațiune, ceea ce în realitate așa și este, atâtū după legile naturale, câtū și după cele positive, cari suntū de acordū asupra principiului, că datoria celui luminatū este de a scōte din rātăcire pe celū greșitū și a conduce pe celū nesciintorū.

Putemū fără indoelă trece în tăcere preste poporele antice și chiar medievale, cari s'au revērsatū și au locuitū bētrāna Europă, der ue este imposibilu de a nu aminti pe locuitorii moderni ai acestei părți de pământu, cari în parte trecēndū prin toate vicisitudinile, conduși fie de vre unu impulsu propriu, der mai multu împinși de necesitate, prin industria lorū au ajunsū la celū mai înaltū gradū ce civilizațiune. Aruncāndū o privire în revista economică a statelorū europene, e cu neputință să nu venimū la idea de a caraceta, care este cauza, că pe când o parte din ele se bucură de cele mai mari binefaceri ale secolului și civilizațiunii actuale, altele zacū și lānceșescū încă în lanțurile și întunereculu barbariei. Imposibilu să nu observămū, că există ca unu felū de linia de demarcațiune între Orientulu înapoiatū și Occidentulu dotatū cu cele mai bogate daruri ale progresului modernu. Doveșile cele mai palpabile ni le oferă: An-

în diarele ungurești, nu pentru că n'au cunoscut pe deplin fantasia născocitoare a patrioților românotagi, ci pentru că s'au vădă spiritul de care sunt cuprinși nădrăgarii aceluia popor, din al cărui sinu se trag eseliviv judecătorii țeranilor noștri din voabă.

În realitate, după cum spune „Gazeta Poporului”, lucrul stă astfel:

În 28 Augustu n. c. Români din Folia petreceau la un birt jucând. Deodată s'a lătit fama între jucăuși, că nisece servitori (biriși) de Unguri vin în sat, înarmați cu furci, băte și pusei, ca să bată pe Români. Români se resfiră, fugu cătră casă, der în câteva momente er se adună înarmați cu pusei, pistole și furci de fier. Clopotul se bate în o dungă, Români se înceară la luptă cu Unguri, cari în adevăr veniseră asupra Românilor. Unul din Unguri a rămas mort, altul greu rănit, al treilea ușor rănit. Ceilalți Unguri au luat'o la sănătoasă. Români i-au urmărit. A urmat apoi găsirea Ungurului Nyerges, aprinderea casei, împușcarea Românilor din partea lui Nyerges și în fine omorirea acestuia, căruia i-au tras o cismă din picior, der carbun arși au i-au pus pe talpe.

În urma acestui casu au fost aruncați în arest preventiv 37 de Români, dintre cari în decursul cercetării 11 s'au aflat nevinovați și s'au eliberat, rămânând 26. Între aceștia se află și judele comunal Ioan Jumanca, precum și un Evreu, arendașul. Acușatii — spune „Gaz. Pop.” — sunt mai vi-tos și feciorași de 20—35 ani, toți omeni frumoși, carai, din a cărora față nu se vede nici o rătăte, er exteriorul, precum și răspunsurile precise ce le dau la întrebările puse, dovedesc o inteligență rară.

În auditor publicu numerosu, partea cea mai mare țeran din Folia și Jidovi.

Și pe acești țeran cari, fiindu atacați, s'au pus în legitimă apărare, au s'ei judece, cum amu dîsu, omeni din sinul celor cari își nutrescu spiritul cu veninul și otrava foilor ca „Ellenzek”!

Sciri polițienesce. Alaltaeri sera, șelaruului și prăvăliașului Kortvejesi din Bumăna i s'a spartă un ochiu dela ferestra dela strada, în care se află espuși diferiți articuli de prăvălia, de cătră un tēnēr bārbatū, cum se vede cu intenținea d'a fara obiectele espuse. Cercetarea urmēzā.

Ultime sciri.

Londra, 28 Noemvre. — Principele de Reuss a sositu aici. Se crede că ar fi venit se negocieze intrarea Angliei în întreita alianță.

Londra, 29 Noemvre. — „Times” crede că vestitele acte falsificate, despre care a vorbitu „Gazeta din Colonia”, sunt nisece simple note neiscălite, emanāndu dela prințul de Reuss, ambasadorul Germaniei la Viena, și care au de obiectu d'a recomanda candidatura prințului de Coburg la tronul Bulgariei.

Roma, 28 Noemvre. — Misiunea englesă n'a reușit se înmāneze lui Negus scrisoarea Reginei Victoria.

•**Transilvania**, lōia Asociaționei transilvane pentru literatura romānă și cultura poporului romān, redactatā de dl G. Barițu, cuprinde în Nr. 21—22 dela 1—15 Noemvre: Expositiunea istorică dela Budapesta din a. 1886 (Raportu prezentatū Academiei romāne din Bucuresci) de Georgiu Barițu — Cultura națională a poporului romān în comparațiune cu starea lui materială,

de Augustin M. Vicașu. — Școalele civile de fete, de G. B. — Procesu verbalu alu comitetului Asociaționei, luatū în ședința dela 31 Octomvre 1887. — Proiectul de regulamentu pentru cursul complementar, împreunatū cu școala civilă de fete, susținutā de Asociaționea transilvană. — Procesu verbalu alu comitetului Asociaționei luatū în ședința dela 8 Noemvre 1887. — Bibliografia.

•**Amiculū Familiei**, diaru beletristicū și enciclopedicū literarū, cu ilustrațiuni, redactatū în Gherla de dl N. F. Negruțu, cuprinde în Nr. 23 dela 1 Decemvre: Literatura proveceale (continuare), de Dr. Gregoriu Silași. — Intru amintirea rēposatului ūiu Ciprianu (poesiā) de C. Morariu. — Tōmna (schitā), de Emilia Lungu Puhallu. — Statornicia (poesiā), de Traianu H. Popu. — Strada Carmen Sylva (romānū), de Th. Alexi. — Nōptea (poesiā), de V. B. Muntenescu. — Mășteșugul de a face bani, de Petra Petrescu. — A fi poetu, de Tr. H. Popu; Unei Donne, de G. Simu; Primăvera mea, de Antoniu Bălibanū (poesiā). — Călătoria imprejurul pământului în 80 de zile de A. d'Ennery și Jules Verne (urmare). — Tōmna (poesie) de I. I. Ardeleanu. — Diverse. — În Oratoriul Claustrului (ilustrațiune).

Mulțamită publică*) Subscrisulū mē vėdū îndemnatū înainte de plecarea mea din Brașovū a aduce șicerele mele mulțamite publicului romān din Brașovū, în mijloculū căruia am petrecut vre-o căte-va zile.

Mē depărtezu din Brașovū ducendū cu mine cele mai plăcute suveniru. Mi-e inima încântatā, vėdendū cătu de tare suntū inaintați frații mei Romāni din Brașovū în culturā.

Am participatū la producțiunea de cāntări a reuniuni romāne de cāntări, unde am admiratū frumșetea cāntecelorū și esecutarea escelentā a lorū mī-a încălțit inima.

Mī-a impusū și m'a înveselitū buna armoniā, ce esistā în publiculū romān din Brașovū.

Unde suntū atātea lucruri bune, de sigurū, că escelenta însușire a Romānului, ospitalitatea, încă nu liosesce.

Amu fost primitū cu multā bunāvoință din partea Romānilorū din Brașovū și am fost sprijinitū cu multā mārīmie în scopulū întreprinderii mele. Le mulțamescu tuturorū binevoitorilorū Romāni brașoveni pentru sūcurulū, ce mi l'au datū și i asiguru de recunoștința mea. În specialū mulțamescu părintelui protoiereu Ioan Petricu și parochului Vasile Voina dela biserica Sf. Neculae pentru binevoitorulū lorū concursu.

Archimandritū Veniaminū Popescu,
Machedonēnū-Romānū.

DIVERSE.

Fenomene curioze. — Unu fenomenu curiosu s'a întemplatū în Alpi. În nōptea de 4 Septemvre, apele lacului Mergelen au dispărutū. Acestū lacu alpestru este situatū de desuptulū vėrfului Eggishorn, pe versantulū Jungfrau. Anulū trecutū era vorba a-lū seca, der elu s'a secatū singuru într'o nōpte. Se crede că unu cutremurū de pământu care s'a simțitū în apropiere, în nōptea de 4 Septemvre, ar fi pricinuitū brusca scurgere a apelorū. Unu altu fenomenu se mai semnalēzā a se fi întemplatū în portulū Barcelona: marea s'a scoborātū într'unu modū subitū de o jumėtate de metru. S'a observatū însē, că acestā scādere a nivelului mării a coincidatū cu unu cutremurū de pământu care s'a întemplatū în Grecia. „Rev. Pād.”

*) Părintele Archimandritū Veniaminū Popescu ne împărtășese, că cheltuelile pentru călătoria sa prin monarchia nōstrā i le-a datū Archiducele Rudolf, pe lângă aceea că i-a înlesnitū și biletul de liberu percursu pe căile ferate. Cātū a statū în Viena, a convenitū cu mai multe pōșone inalte și distinse, ca Archiducul Rudolf și Albrecht, nunțiuul papalū Galimberti, cu Dumba etc. — Red.

Arderea menageriei Barnum. — O telegramă din New-York, cu data de 21 Noemvre, anunță că vestita menageria Barnum a fost Dumineca trecutā, la Bridgeport, distrusā de unu teribilu incendiu. Scene înfiorătoare s'au produsū. Era ceva inspăimētătorū de a auđi mugetele fiarelorū sēlbatices cari ardeau. Nenorocitele animale orbite de fumū alergau prin mijloculū flacărilorū scōțendū nisece răcnete înfiorătoare. Sute de elefanți, lei, tigri, hiene au peritū, trei-deci elefanți au scōpatū și rătăcescu prin câmpii. Unu leu de asemenea a scōpatū și a răspanditū o spaimā lōrte mare printre populațiā. Unu altu leu care a fugitū a fost urmăritū. Șese focuri s'au trasū asupra-i și nu au pututū sē-lū omōre. Mai tārđiu, unu agentū de polițiā l'a găsitū într'unu grajdū māncandū o vacā. Corespondentulū țarului „l'Independance belge”, dela care împrumutāmū acestā scire, adauge că dstrugerea represintā o perdere de 600,000 dolari, adică *trei milioane lei*.

Extracțiunea fibrelorū din teiu pentru fabricațiunea funiilorū. — În Rusia scōrța de teiu este utilizatā lōrte multū ca materiā textilā. În centrulū Franței și mai cu semā în Champagne, acestā industriā de asemenea este multū practicată. Se scie că teiulū când este exploatatū în vederea acestei producțiuni, e tratatū în crāngū simplu cu o revoluțiune coprinșā între 15—25 ani. Scōrța estrasā în timpulū sevei, este reunitā în legăturī și înmuiatā în apă în timpū de căte-va luni. Acestā operațiune are de scopū de a separa liberulū cu înlesnire detașandū-se astfel cu o lamā ascuțitā în foi seu panglice. Filamentele obținute torcendū-se suntū împletite în funii de diferite grosimi. După cercetările făcute de d. Rivet, spune „Revista pădurilor”, subinspectorū de păduri în Franța, care a prezentatū o notiță în acestā privință la expositiunea din 1878, s'a constatatū că o legăturā de scōrță de 1 metru lungime și de 1 metru lārgime, pōte da 9 funii; trebae der în termenū mediu 31 steri de lemne provenite din unu crāngū de 25 ani, pentru a da 100 legăturī de scōrță. Numai în departamentulū Aube se utilizezā anualmente mai multū de 230,000 kilogr. de scōrță de teiu. Acestā industriā localizatā mai înainte în căte-va puncte de pe teritoriulū francesu începe a lua o mare estensiune.

Unu drumū de feru strābātendū Rusia. — Diarele din Petersburgū anunță că guvernulū rusu are de gând sē construiescā o importantā linie feratā, care sē lege directū Petersburgulū cu Vladivostok, în Siberia. Linia proiectatā ar avea o lungime de 6000 verste, adecā aproape 6400 kilometri; ea ar necesita o cheltuiālā de 380 milioane de rubele echivalandū cu 1 miliardū 606, milioane 200,000 lei, adecā 251,000 pe kilometru. Se crede că linia va putea fi construitā într'unu termenū de 5 ani; lucrarea se va începe d'odatā în 5 puncte diferite, și la o egalā depārtae unulū de altulū, adecā la Slabaust, Orușk Krasnogorak, la laculū Baikal și la riulū Seeja.

Necrologū. — Teologii dela Blășiu anunță cu adēncā durere încetarea din viētā a iubitului lorū confrate, respective colegū, Vasiliē Sērbu, teologū absolutū, întemplatū Lunī, în 28 Noemvre a. c. Pe defunctulū ilu depiāngū cu lacrēmī amare: părintele, rudeniile și toți amicii și cunoscutii sēi.

Fiā-i țērīna ușorā și memoria binecuvētātā!

Numere singuratices din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se potū cumpēra în totungeria lui I. GROSS, și în librāria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorū și Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Muresianu.

glia, care în decursu de secolū a fost stāpānitōrea unei lumi întregi și care chiarū după prevelerea ei ađi se bucurā de înalta distincțiune de a fi în fruntea tuturorū statelorū prin bogățiile ei cele mari și prin gradulū de bunăstare la care a ajunsu populațiunea. Franța, care în urma averilorū mari concentrate acolo, și-a menținutū și și menține până în ziua de ađi, pe lângă tōte perderele suferite din ambițiunea necalificabilā a regențilorū, reputațiunea de națiune bogatā; Belgia și Olanda, care rēsārindū din nisece mocirle și locuri nāsipōse au devenitū lucelērii lumini occidentale ș. a.; pre când în Orientū întâlνimū la fie-care pasu urmele barbariei, în care au începutū a se lupta micile popōre orientale de curendū abia deșteptate din letargiā, în care au fostū împinse de urgia barbarismului, de curendū liberate din lanțurile grele ale întunerecului. Și decā ne întrebāmū de cauza acestei diferințe atātū de favorabilē pentru Occidentū și atātū de funestā pentru Orientū, trebae sē constatāmū, că pe când Occidentulū mai puțin atinsu de ordele barbare, din cauza depārtaiei, putea sē și continue în pace opera de culturā și civilizațiune, pe atuncū Orientulū cūtreeratū de deci de popōre își vedea distrusū printr'o trāsūrā singurā de condeiu edificilū, la care a lucratū deci de ani, munca atunată cu sudōrea în decenii întregi și-o vedea răpitā într'unu singuru momentū și nimicitā. La acestā a mai venitū și împrejurarea, că, pe

când în Orientū, dotatū din destulū cu daruri naturale, lumea se deda la trāndāviā; Occidentulū lipsitū de tōte acestea prin clima, de cele mai multe ori nefavorabilā, era avisatū sē i caute averea, mijlocele de esistință, întraltā ocupațiune! Și acestā se găsi într'adevērū în industrie și prin trēnsa în comerciu.

Sē vedemū ce este industria și care este însemnătatea ei?

Insemnarea cuvētului industriā, la începutū destulū de rēstrinsā, s'a lătitū din ce în ce, cu cătu lumea a înțelesū mai bine importanța fenomenelorū amintite de acestū cuvētū și legătura diferitelorū lucruri ale omenilorū. În sensulū vulgarū cuvētulū industriā are de cele mai multe ori trei accepțiuni diferite și anume: activitatea aceea, care are de obiectū de a transforma produsele brute date de agriculturā seu de exploatațiunea de mine, numitā și *industriā manufacturierā*. Altādatā se dice de regulā comerțulū și industria, când voiescā cineva sē punā față în față bolțița cu atelierulū, magazinulū cu fabrica. De asemenea mai auđimū lōrte desū agriculturā și industriā, când voimū sē punem în comparațiune exploatările rurale cu cele dela orașū. Câteodată însă auđimū chiar în limbajulū de tōte zilele dānlū i-se cuvētului industrie o accepțiune mai estinsā. Eiū se întrebuintēzā pentru a designa în genere tōte lucrările materiale și nemateriale, atātū agricole cătu și manu-

facturiere și comerciale, în opozițiune cu acelea care au seu cari se parū a ave unu caracterū mai înaltū, precum suntū lucrările invētațilorū, artiștilorū, funcționarilorū publici etc. În acestū casu industria formēzā în cătva o antitesā cu totū ce se înțelege sub numirea de profesiuni liberale. Se dice, d. e. că cineva intrā în industriā când se face cultivatōrū, manufacturierū seu comerciantū și că ese din industriā când devine artistū, avocatū, medicū, profesorū, funcționarū publicū etc. Der nici una n'ei alta din aceste definițiuni nu pōte pe deplin satisfacere pentru a desemna întregulū de operațiuni, care formēzā industria. Distincțiunea stabilitā de atātea ori între artele industriale și profesiunile așa numite libere s'a părutū de cele mai multe ori zadarnicā decā nu chiarū falsā luatū fiindū în modū absolutū. Lumea și cu deosebire cea cultā a înțelesū, că aceste lucrări ori cătu de diferite ar fi în procesele lorū, și referitorū la obiectulū lorū imediatū, se lēgā, se înlāntuescū, își dau unu ajutorū reciprocū; că ele suntū guvernate de aceleași legi și în fondū au aceeași țintā și prin urmare trebae sē le cuprindemū pe tōte sub o denumire comunā. Astfelū încetulū cu încetulū sub numele generalū de industriā s'au desemnatū tōte lucrările de orice naturā ar fi ele, cari contribuiescū directū și indirectū la satisfacerea trebuințelorū omenesci.

(Va urma)

Cursul la bursa de Viena
din 29 Noembrie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Rentă de aur 5%', 'Rentă de hârtie 5%', 'Imprumutul căilor ferate ungare', etc.

Cursul plășii Brașov
din 30 Noembrie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Bancnote romanesti', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'or', etc.

Advertisement for LEHOUBLON cigarettes. Text: 'Hârtie de țigarete este veritabilul LEHOUBLON fabricată franceză de GAWLEY & HENRY, în PARIS'. Includes a logo and a testimonial.

Nr. 12676—1887.

Publicațiune.

Conformu planului economicu provisoricū pentru anii 1887 și 1888, aprobatu de înaltul locu, intenționează comuna orășenească Brașovū, ca soiurile de lemne, cari au sē se taie în amintiții ani în revierulū Apacza și Vlădeni aparținătorū comunei orășenesci Brașovū și anume în revierulū Apacza aproximativū: 3994 metri cubici lemne de fagū și 1474 metri cubici de lemne de stejarū și alte lemne cu frunđa, pe când în acela din Vlădeni aproximativū: 2407 metri cubici lemne de fagū și alte lemne cu frunđa, — sē se vëndă pe cale de oferte pentru fiă-care revierū separatū sēu la olaltă, și anume cu prețuri singuratice sēu cu prețuri de pausalū. Spre acestū scopū se va ține în 19 Decemvre a. c. înainte de prândū la 11 ore, în oficiulū forestieralū crășenescū din locū o pertractare de oferte. Până în acestă di se potū examina de fiă-cine condițiunile de oferte și contractuale atâtū în amintitulū oficiu, câtū și în biuroulū forestieralū alū revierulū Crizbavū, unde se pōte totdeodată cere arătarea locurilor de pădure de unde au ca sē se procure amintitele cantități de lemne.

Sē invită deci toți cumpărătorii, ca până în susnumita di sē și așternă la oficiolatulū forestieralū orășenescū din locū ofertele sigilate, în scrisū și prevēdute cu unū timbru de 50 cr., în cari oferte are sē se amintescă atâtū în cifre câtū și în ltere prețurile singuratice sēu prețurile de pausalū ce se oferă. Ofertulū are sē conțina mai departe 10% din suma totală, ce se oferă; aceste 10% potū ca sē fiă în bani gata

sēu în hârtii de valōre admisibile pentru cautiune. Totū în ofertū are sē se amintescă, cum că oferentulū îi suntū cunoscute atâtū condițiunile de oferte, câtū și acele contractuale, și că se supune lorū pe deplinū. În fine are sē se amintescă cu precisiune numele și locuința oferentulū.

Brașovū, 17 Noembrie 1887.

1—2

Magistratulū orășenescū.

Convocatoriu.

Fundatorii înființândei societăți acționare „Bistrițiana,” institutū de creditū și economii cu reședința în Bistrița, își iau prin acestă voiă a invita pe toți acei Domni, cari au binevoitū a semna acții, la adunarea generală constituantă, ce se va ține în Bistrița în 20 Decemvre 1887 la 2 ore d. a. în cancelaria subscrisulni.

Obiectele pertractānde conf. §. 154 a legi com. vorū fi:

- a) Raportulū fundatorilorū în privința activității lorū referitōre la semnarea acțiilor, precum și decidera asupra înființārei societăței;
b) desbaterea și primirea statutelorū;
c) alegerea direcțiunei;
d) alegerea comitetulū de revisiune;
e) aprobarea rațiunilorū de până acum precum și darea de absolutoriu fundatorilorū.

Bistrița, în 25 Noembrie 1887.

Din însărcinarea fundatorilorū:

Gavrila Manu, adv. ca direct. execut. prov.

Mersulū trenurilorū

Valabilū dela 1 Iunie st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predealū-Budapesta, Budapesta-Predealū, Teiușū-Aradū-Budapesta, Budapesta-Aradū-Teiușū. Each column contains train routes, stations, and departure/arrival times.

Nota: Orele de nopțe suntū cele dintre liniile grōse.